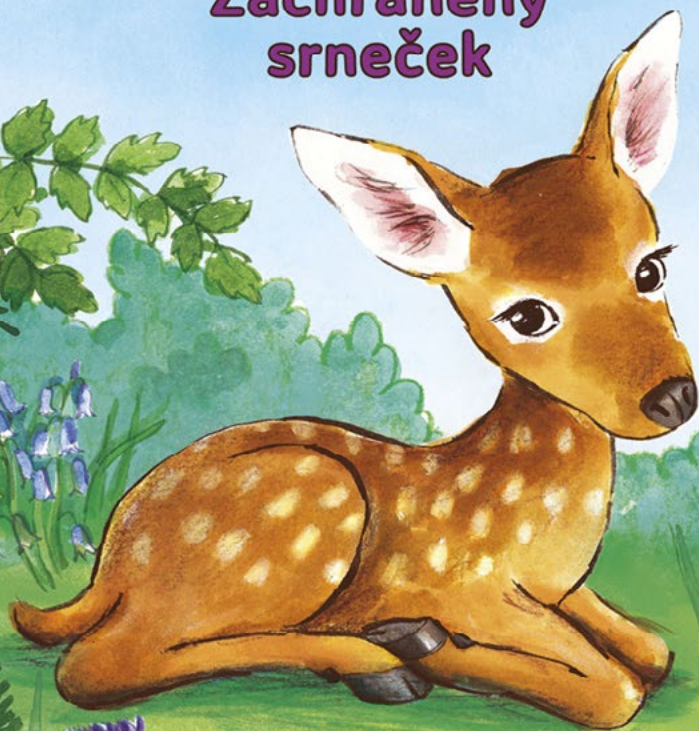

ZVÍŘECÍ

dobrodruhové

Zachráněný
srneček

Michelle
Sloanová

FRAGMENT

Zvířecí dobrodruhové Zachráněný srneček

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Michelle Sloanová
Zvířecí dobrodruhové – Zachráněný srneček – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

**Zachráněný
srneček**

Michelle Sloanová

Ilustrovala

Hannah Georgeová

FRAGMENT

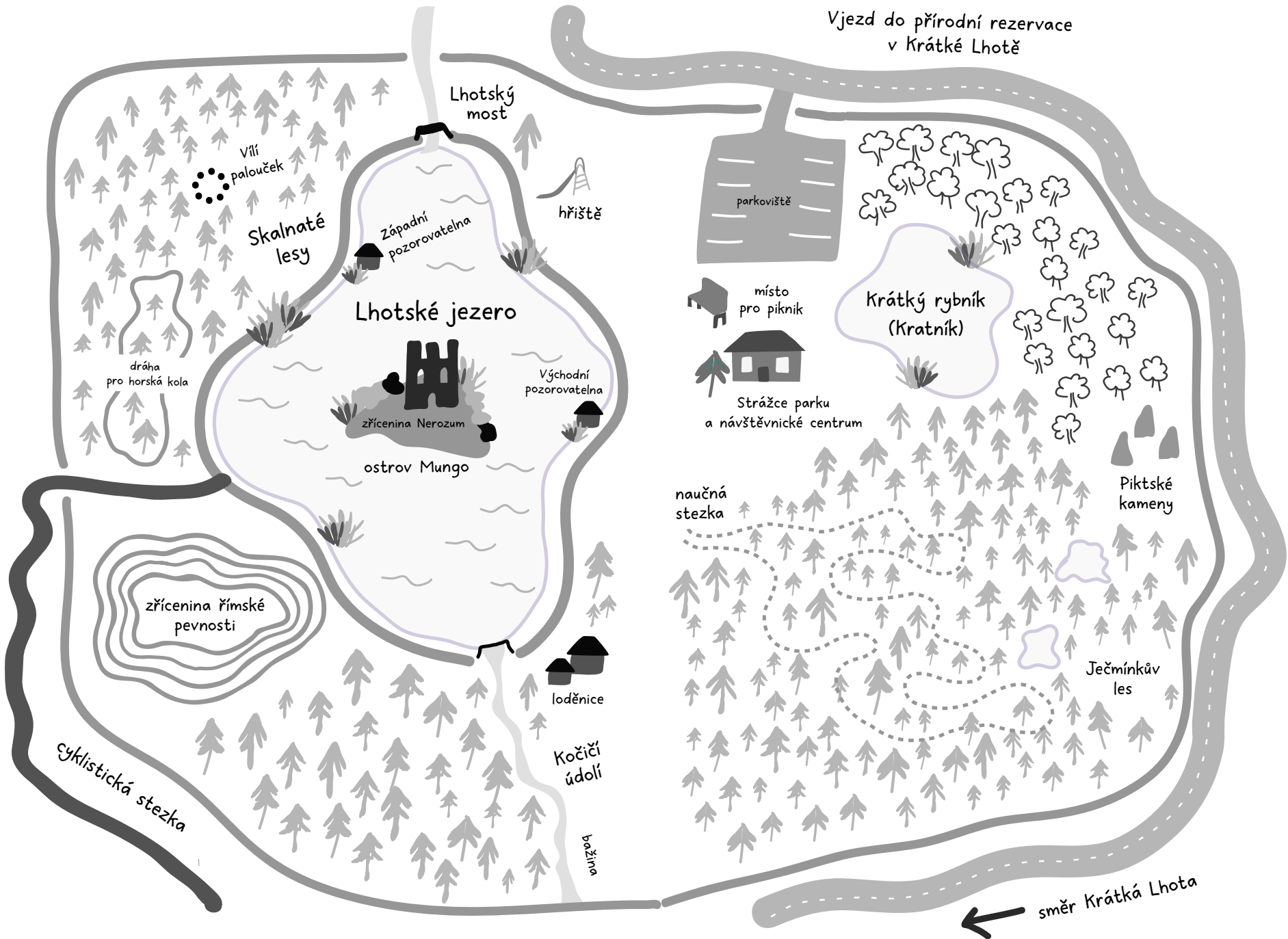

Pro Lizzie, Annu a Andrewa – M. S.

Pro Tobyho, s láskou – H. G.

Vjezd do přírodní rezervace
v Krátké Lhotě

Lhotský most

Vlčí palouček

Skalnaté lesy

Západní pozorovatelna

hřiště

parkoviště

Krátký rybník (Kratník)

místo pro piknik

Strážce parku a návštěvníké centrum

Lhotské jezero

Východní pozorovatelna

zřícenina Nerozum

ostrov Mungo

Piktské kameny

naučná stezka

Ječmínkův les

zřícenina římské pevnosti

loděnice

Kočí údolí

božína

cyklistická stezka

směr Krátká Lhota

1.

Izabela Macková si zlehka podupávala v chatě správce parku místní přírodní rezervace v Krátké Lhotě. Byly skoro čtyři hodiny odpoledne: čas, kdy se scházejí Zvířecí dobrodruhové. Třikrát v týdnu hned po škole navštěvovala Izabela se svými kamarády Bertíkem a Gábinou rezervaci, aby pomáhali správce parku, a co bylo nejlepší, aby se starali o zvířátka! Bertík už byl tady, ale po Gábině ani stopa. Bela se nemohla dočkat, až dorazí, aby mohli konečně vyrazit na pochůzku.

„Pomůžeš mi, prosím, s Bodlinkou?“ volal Bert.

Pomáhal Líze, hlavní správce parku, ošetřovat ubohého ježečka.

„Líza mě požádala, abych mu nakapal do uší.“

„Jasně,“ řekla Bela. „Když teď čekáme na Gábinu, stihneme Bodlinku ošetřit.“ Vyskočila a zamířila k Bertíkovi a ježkovi na druhou stranu pokoje. „No fuj!“ ulevila si a ucplala si nos. „Bodlinka zrovna moc nevoní. Možná že bychom mu spíš mohli říkat Smrad'och.“

„To je důvod, proč ho máme tady stranou!“ zasmál se Bert a otevřel Bodlinčinu klec. V jednom rohu byla velká kupa slámy. Bela si nasadila tlusté pracovní rukavice a opatrně odkryla slámu, aby našla velké klubíčko ostrých bodlin.

„Ahoj, mrňousku,“ pozdravila ježečka tiše, když ho vytahovala ven z klece a pokládala na ručník na stole. Pěkně se naježil.

„Pohlad' ho po hřbetě,“ radil Bert. „To by ho mělo uklidnit.“

A opravdu, zatímco ho Bela hladila, malá kulička bodlinek se začala pomalu rozbalovat. Nejříve vykoul čumáček a za ním hned packa. Bertík se k němu sklonil, aby si ho prohlédl zblízka.

„Vypadá mnohem lépe,“ řekl. Ježek tiše zapíštěl.

„Ty lumpe,“ zahartusil Bert. Vytáhl z kapsy malou lahvičku a nakapal pár kapek Bodlince do oušek.

